

DÖVAS

församlingsblad

2 / 2018

Dövprästerna i evangelisk-lutherska kyrkan i Finland

Borgå distrikt:

Maria Lindberg
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelfon: 050-3427129
e-postadress: maria.lindberg@evl.fi

St: Michels distrikt:

Seppo Laukkanen
Mikkelin hiippakunnan tuomiokapituli
Kirkkokatu 10 (PL 122)
50101 Mikkeli
Mobiltelefon: 050-3559819
e-postadress: seppo.laukkanen@evl.fi

Helsingfors distrikt:

Janne Rissanen
Tredje linjen 22 B
00530 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3711314
e-postadress: janne.rissanen@evl.fi

Uleåborgs distrikt:

Päivi Liiti
Ojakatu 1
90100 Oulu
Mobiltelefon: 044-7555554
e-postadress: paivi.liiti@evl.fi

Åbo distrikt:

Petri Majatie
Tavastgatan 13
20500 Åbo
Mobiltelefon: 0400-824039.
e-postadress: petri.majatie@evl.fi

Hela landet / Kyrkostyrelsen:

Riitta Kuusi (slutar 31.8)
Södra kajen 8 (PB 210)
00130 Helsingfors
Mobiltelefon: 050-3006353
e-postadress: riitta.kuusi@evl.fi

Lappo distrikt:

Marja Saukkonen
Kauppakatu 19 C, 3. krs.
40100 Jyväskylä
Mobiltelefon: 0400-241401
e-postadress: marja.saukkonen@evl.fi

De Dövas mission:

(för tillfället ingen verksamhetsledare)
Västerlånggatan 22 A
20100 Åbo
Mobiltelefon: 045-3186377

Pärmbild: Hannele Rabb

Dövas församlingsblad /årgång 39
Adress: Södra kajen 8, 00130 Helsingfors
Ansvarig utgivare: Maria Lindberg
Redaktion: Olof Ahlskog, Janne Kankkonen, Maria Lindberg,
Hannele Rabb, Elin Westerlund och Rolf Westerlund
Layout och illustrationer: Hannele Rabb
Utgivare: Kyrkans central för det svenska arbetet/Enheten för kyrkans verksamhet
Dövprästens hemsida: www.evl.fi/kcsa/ads/dovarbetet.hmt
Print: Grano, Jyväskylä
ISSN 0359-0445

Hej, läsare!
Skicka in texter till
nästa nummer före
8.10

441 Tryckeri 697

Hans namn är Johannes

Elisabet väntade barn och skulle snart föda. Hon födde en son. Hennes grannar och släktingar fick höra om att Gud varit god mot henne och kom till henne och var glada. På den åttonde dagen skulle pojken omskäras. De ville kalla honom Sakarias, som hans far hette. Men då sa hans mor: Nej, han skall heta Johannes. De sade till henne: Det finns ingen i din släkt som heter Johannes. De gjorde tecken till hans far (som för tillfället var stum) att han skulle berätta vad barnet skulle heta. Han bad att få en skrivtavla. På den skrev han: Hans namn är Johannes. Alla blev förvånade. Då befriades Sakarias från hans stumhet och han talade och prisade Gud. Alla som bodde i trakten blev förskräckta. Överallt i Judéen berättade man om vad som hade hänt. Alla som hörde det lade det på minnet och undrade vad det skulle bli av detta barn. Gud ledde honom. Luk. 1:57-66 (på Lättläst svenska)

Visste du att Midsommar i Norge och Danmark kallas S:t Hans dag och på Island Jónsmessa? På finska heter helgen Juhannus. Förr talade man i Svenskfinland om Johanni. Alla dessa namn har ett samband: Johannes, eller Johannes Döparen, som han också kallas. Vem var denna man som fått en kyrklig helg uppkallad efter sig? Varför är han så viktig för oss?

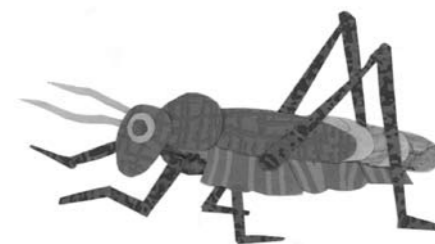
I Bibeltextern kan vi läsa om Johannes' födelse. Han föddes till ett gammalt par, Elisabet och Sakarias. De hade väntat hela livet på att få barn. Sakarias, som var präst, och hans fru hade levt som Gud ville och bett innerligt om att få en son. En dag kommer ängeln Gabriel till Sakarias. Ängeln berättar att Sakarias och Elisabet skall bli föräldrar. Sakarias trodde inte på ängelns ord. Som en följd av detta blev Sakarias stum. Först då deras son hade fötts och både Elisabet och Sakarias bekräftat att hans skulle heta Johannes, kunde Sakarias igen tala.

Vem var denna Johannes? Ja han var en judisk profet, han talade om det som skulle hända i framtiden. Han bodde ensam i ödemarken. Han gick klädd i kamelskinn och åt gräshoppor och honung. Det han kunde få tag på i öknen. Johannes hade också en religiös rörelse. Han hade egna lärjungar och döpte dem. Därför kallas han Johannes Döparen.

Men en uppgift var viktigare än andra: Johannes var sänd av Gud för att berätta om Jesus. Han meddelade att Jesus snart skulle börja gå omkring och undervisa, bota sjuka och förlåta synder. Johannes varnade folket och sade: Om ni gör fel mot Gud eller människorna är det nu dags att sluta! Johannes visste också att han inte var lika värd som Jesus. Jesus var Guds son, Johannes en människa.

Samma sak kan också vi tänka på. Vi kan inte vara som Gud. Vi kan inte bestämma allt. Men vi kan på samma sätt som Johannes medge att vi inte är som han, behöver Gud. Vi kan ta Gud till oss. Känna efter vad Gud vill säga oss. Bana väg för Jesus, låta Gud komma dit han behövs. Själv tala med Gud genom bön. Tacka Gud för den vackra natur vi fått. Njuta av den så här i midsommartid!

Glad midsommar och en välsignad sommarvila!
Maria

Frivilligarbetare: Aira Rissanen

Frivilligarbete är arbete man gör av fri vilja och utan att få lön för det. Aira Rissanen frivilligarbetar bland annat med att år efter år tolka julgudstjänsten i Vasa.

Jag arbetade som diakonissa för personer med syn- och hörselskada i Vasa finska församling 15.11.1966-31.12.2002. Med undantag för den första julen tolkade jag alltid den julgudstjänst som började kl. 8. Jag skulle ju ändå ha gått till kyrkan och jag ville ge döva en möjlighet att delta.

Då jag blev pensionär fortsatte jag denna uppgift som frivillig. Om du vill är det nästa jul den 50:e gången jag sköter den här uppgiften. Det är min julklapp

Aira Rissanen klädd i karelsk folkdräkt i rött och vitt.

till döva i Vasa. Det är glädjande att på det här sättet förmedla julens budskap till de två till tio döva som kommit på till kyrkan. Jag får i förväg ett skriftligt ”manuskript”, ber om körens ord av kantorn och får predikan av prästen.

En annan trevlig uppgift som frivillig är att varannan måndag hålla dem avslutande andakten vid dövas seniorklubb.

Text: Aira Rissanen, Vasa

Foto: Maria Lindberg

Vill du bli medlem i Dövas resursgrupp?

För närvarande är vi sex personer i gruppen, och tar gärna in en till. Vi har fyra möten per år. Mötena är dagtid och i Helsingfors, och man får resorna betalda. Man kan också delta i möten via skype. Resursgruppen är till för att stöda dövprästen, komma med idéer för verksamhet för döva och planera innehållet i Dövas församlingsblad. Kanske har du idéer och är intresserad av att komma med i gruppen? Ta kontakt med dövprästen!

Resa med lätt bagage – en resa till Ishavet i en gul Wartburg

Det var en sommardag i mitten av 1970-talet. Johan Andersson, hans lillebror, mamma Else-Maj och pappa Armas steg in i sin gula Wartburg och körde till Österbotten för att kontrollera att allt var bra på stugan. De minsta syskonen fick stanna hemma i Borgå. Då de startade kunde de inte veta hur resan skulle sluta.

Upp till Ishavet

I Österbotten ville Johans föräldrar plötsligt åka till Norge. Sagt och gjort! Färden fortsatte sålunda till Torneå och en sväng över till Sverige. Därefter körde de till Kilpisjärvi och över till Norge, till Alta. Ibland var det lite svårt att hitta rätt. Då frågade de vägen av en polis.

Familjen drack vatten från källor i fjällen. Det smakade gott och var kallt. Vid ishavets stränder såg de myskoxar. De var imponerande att se på. Stränderna var också fulla av torkad fisk. Den synen var inte lika trevlig. Familjen drömde om att köra ända fram till Hammerfest. De hade bara ett problem. Kontanterna började ta slut. Det var lördag och det gick inte att få tag på mer pengar. Då de kom tillbaka till Finland såg Armas en liten postbank. Lyckligtvis fanns där en vänlig expedit som lät dem få kontanter.

Skönt att få sova i en bastu!

Nu fortsatte färden hemåt igen via Östra Finland. Vid Nurmestrakten kom de fram till en liten sjö. Vid dess strand fanns en liten trasig bastu. Vilken lycka nu kunde se sova bekvämt på bastugolvet! Hur hade de hittills sovit de fyra dagar de hade varit på väg? Ja, Else-Maj hade sovit under ratten. Armas hade sovit på baksätet. Johan hade sovit på golvet mellan fram- och baksätet. Lillebror sov – på hatthyllan!

Else-Maj berättade ändå att det var en bra och minnesvärd resa. Endast en sak grämer dem – att de aldrig kom fram till Hammerfest!

*Text: Maria Lindberg
enligt Else-Maj Vapeikkos berättelse*

Dövprästen hälsar

Hej!

Redan i maj har vi kunnat njuta av Guds godhet genom den värme och det solsken vi fått. Blommorna har slagit ut. Det har varit en glädje att se på dem och känna deras doft. Hur vädret fortsätter kan vi inte veta, men vi borde ändå försöka vara tacksamma för varje dag. Också för de regniga dagarna. Också de behövs.

Sommaren är här. Sommaren är en tid för vila. Men det händer också saker på sommaren. I början av juli samlas många döva och hörande traditionsenligt till Solsand på DHBS familjedag. Dagen efter är det Kyrkogångsdag. En tradition det också. Kyrkogångsdagen är i år på Rosenlunds prästgård. Mer info bl.a. i Anna-Maria Slottes artikel på sid. 10.

I höst kan vi lära oss om gudstjänsten. Jag ordnar en kurs för frivilliga i gudstjänsten. Kursen är öppen för alla, men undervisningen är på teckenspråk. Vi går igenom vad olika delar i gudstjänsten betyder och testar på olika uppgifter. Kursen avslutas med att vi håller en gudstjänst tillsammans. Mer info på sid. 13.

Hoppas vi ses i sommar och i höst!

Glad och fridfull sommar! En sommar fylld med sol och värme. Glass och god dryck. Vågskvalp mot stranden och doft av solvarm skog eller varmt sommarregn.

Maria

Teckenspråkig kör i församlingen

Kören Ilokäs` är en teckenspråkig kyrkokör som har uppträtt på allt från gudstjänster till festivaler och morgonsamlingar.

Det finns teckenspråkiga körer i Evangelisk-lutherska kyrkan i Finland som fungerar med frivilligkraft, men den kör som jag leder, Ilokäs`, har funnits i Joensuun seurakuntayhtymä (samfällighet) i 12 år. Medlemsantalet i vår kör har varierat från år till år, men för tillfället har vi fem körsångare.

Mörka kläder gör att händerna syns

Den teckenspråkiga kören uppträder vanligtvis på teckenspråkiga gudstjänster, men också ibland på finskspråkiga gudstjänster. Körens framföranden kan variera; vi tecknar enligt rent teckenspråkig ordföljd eller så enligt finsk ordföljd, men ljudlöst. Ibland speakar (dvs läser med ljud) en teckenspråkstolk sången eller så sjunger en hörande med i kören samtidigt som kören tecknar. Körsångarnas dräkt bör vara mörk så att händerna syns bra. På så sätt förmedlas sångens

innehåll bäst till publiken. Framförandet kan alltså vara helt fritt!

Gåshud

Jag har ofta fått höra, att hörande lyssnare får gåshud av de "ljudlösa" teckenspråkiga sångerna, fastän man inte alltid har förstått tecknen. Om publiken, som inte kan teckenspråk, får veta sångens namn eller psalmnumret före föreställningen har det ökat effekten i upplevelsen. Händerna liksom "sjunger" på ett konstnärligt sätt. För den döva publiken är det igen viktigt att kunna njuta av sångerna på sitt eget modersmål. Teckenspråkiga sånger framförs mycket sällan i kyrkor.

Vår kör Ilokäs` har uppträtt bl.a. på teckenspråkiga mässor, finskspråkiga mässor, kulturfestivalen Parafest, som är riktad till funktionshindrade. På

gemensamma läger för syn- och hörselskadade (aistivammainen), på skolornas morgonsamlingar. På De vackraste julsångerna, olika föreningars fester och så vidare. Kören har framfört olika bekanta psalmer samt några världsliga sånger. Då kören fyllde 10 år bestämde vi oss för att pröva på något helt nytt. Vi bjöd med en solist som sjunger med ljud. Han sjöng ensam med ljud och kören tecknade samtidigt. Det krävdes ett samarbete på över ett halvt år, innan vi uppträdde första gången. Eftersom jag själv är döv och inte kan veta vilket ställe i notbilden tenoren sjunger, var vi tvungna att göra ett stort jobb innan idén kunde förverkligas. Med den andra solisten behövdes bara fyra övningar. Idén har förverkligats redan tre gånger med den första solisten och vi har fått bra respons. Så bra, att jag plötsligt blev kallad till en radiointervju i egenskap av körledare. Jag ville förverkliga den här idén just på grund av att publiken kunde bli jämställd, så att hörande och döva samtidigt kunde få en musikalisk upplevelse på sitt eget modersmål!

Körledaren är viktig

En teckenspråkig kör strävar efter att sjunga på samma sätt som en kör som sjunger med ljud, men använder sina händer i stället för rösten. Körsångarna bör teckna tecknen samtidigt, så som man sjunger

i samma rytm. Körledaren är i nyckelposition, eftersom körsångarna tar modell från denna. Om körledaren tecknar fel, så tecknar också körsångarna fel, vilket leder till att de kan bli lite bortblandade. Jag har ofta lugnat körsångare då de varit mycket nervösa och sagt att om något går fel är det mitt fel.

Mera arbete för en hörande

Jag har under årens lopp uppträckt, att en kör med endast döva, tecknar på ett lite annat sätt än en kör i vilken det också finns hörande med. Det beror på det, att teckenspråket är dövas modersmål, men för hörande är teckenspråket ett främmande språk, liksom t.ex. engelskan. Men båda körerna kan ändå teckna lika vackert, fastän det kräver mer arbete för en hörande.

Sånger borde inte framföras så där bara på teckenspråk, utan de bör översättas till teckenspråk. Det kan betyda bl.a. att ändra ordföljden, sammanfatta orden, byta orden mot andra ord, lägga till ansiktsuttryck, framhäva känslorna osv.

Hoppas ni någon gång möter situationer, där ni ser en teckenkör uppträda! Kanske ni blir förvånade!

Finsk text: Specialdiakon Tuula Mertanen

Översättning: Maria Lindberg

Foto: Tuula Mertanen

Påskgudstjänst i Vasa

I Brändö kyrka i Vasa hölls en teckenspråkig påskgudstjänst 27.3. Gudstjänsten var på både finskt och finlandssvenskt teckenspråk och förrättades av dövpräst Marja Saukkonen och dövpräst Maria Lindberg. I kyrkan var vi ganska många för till gudstjänsten kom deltagare från två teckenspråkskurser jag håller i Vörå. Den ena gruppen lär sig teckenspråk för första året, medan den andra gruppen är inne på sitt fjärde år. De var alla med på en teckenspråkig gudstjänst för första gången, och det var spännande för mig att se deras reaktioner.

Text & foto: Hannele Rabb

Dövprästerna bjuder in till nattvard.

Hur var det att gå på teckenspråkig gudstjänst för första gången?

Josefine Rex

– Det var en ny och intressant upplevelse. Det rådde en stillhet, som gav en inre ro. Påskens budskap var ju bekant, och det tecknades lungt och tydligt, så det underlättade förståelsen. Men de finska psalmtexterna var nog för svåra, så jag valde att koncentrera mig på den som tecknade.

Margit Heikius

– Jag tyckte att fast det inte var ord, så visade de Guds närvaro med blicken till höger. Bra att förmedla bibelordet på teckenspråk till döva. Det var som om det gick in i hjärtat på de döva. Tron kom så verkligt fram. Man skulle nästan ha kunnat ta i den.

Marion Norrgård

– Det var annorlunda men jätteintressant. Jag förstod mycket mera än jag förväntade mig. Det var jättefint att sjunga psalmer på teckenspråk.

Dövas 30:e kultur dagar i Tavastehus

Veckoslutet 26–27 maj firades Dövas kultur dagar i Tavastehus, med start redan på fredag 25 maj. Arrangörer var Finlands Dövas Förbund och Kanta-Hämeen Viitomakieliset ry. Kulturdagarna samlade mellan 800 och 900 personer.

Rolf tog tåget från Karis, via Böle till Tavastehus, tryggare så än med den gamla, lite skruttiga bilen som fick stanna på P-platsen i Karis. I Tavastehus hade Rolf bokat hotell på bekvämt promenadavstånd från järnvägsstationen och hotellet låg vackert vid sjön Vanajavesi. Ett stenkast ifrån ligger Verkatehdas, idag stadens kulturcentrum, en gång i tiden ett väveri och en betydande fabriksbyggnad.

På fredag eftermiddag arrangerades en historisk promenad till Tavastehus slott med guide och tolkar. Ungefär 35 personer deltog. Alldeles intill slottet ligger också ett militär- och fängelsemuseum.

Mycket av dagarnas program hölls i Deaf Pub, både inom- och utomhus i det fantastiska sommarvädret. På fredag kväll hölls frågesport, både individuell och för lag. Det är moderna tider som gäller – de som deltog gjorde det via sina telefoner. Nu är det helt ute med I-pad, för att inte tala om att svara med papper och penna!

På fredag kväll hölls teckenspråkig kvällsgudstjänst/nattmässa i Tavastehus kyrka. Som liturg och predikant fungerade Janne Rissanen och som assisterande präster Maria Lindberg och Riitta Kuusi. Tyvärr hade informationen inte riktigt gått hem bland kulturdagarnas deltagare, för vi var bara 15 personer i kyrkan!

Tavastehus runda kyrka har en mycket intressant historia. Den blev färdig år 1798 och kallas också Nordens lilla Pantheon, med Pantheon-templet i Rom som förebild. Det var kung Gustav III som kom med den här ideen. Arkitekt blev fransmannen Louis Jean Desprez. Under årens gång har kyrkan ändå byggts om flera gånger, så inget av den ursprungliga sittordningen med amfi-formade bänkrader runt altarrundeln finns kvar idag.

På lördag invigdes kulturdagarna av den lokala dövföreningens ordförande Mika Hakkarainen och Sari Rautio, ordförande för Tavastehus stadsstyrelse. Därefter fortsatte ett intensivt program med utställningar av olika konst- och hantverk (Rolf deltog också

med ett par fotografier av svampar), en mängd teaterföreställningar med såväl barn som vuxna, grupper och enskilda framträdanden.

Det var igen roligt att vara en del av en så här stor mängd teckenspråkiga människor, både barn, ungdomar och vuxna. Nästa gång arrangeras Dövas kultur dagar om två år, i Joensuu år 2020. Men före det kommer Döva seniorers kultur dagar i Åbo år 2019! Vi ses där!

Text: Rolf Westerlund & Iwe Ekström

Foto: Olof Ahlskog

Jakobstads Nejdens Döva informerar

Årsmötet 26.4 på Mariahemmet i Jakobstad

Elva föreningsmedlemmar samlades 26.4 på Mariahemmet för att delta i årsmöte. Det här betyder att nästan hälften av föreningens medlemmar deltog! Efter att vi druckit kaffe och njutit av goda grisar som kökspersonalen vid Mariahemmet bakat, öppnade Sirkka Sandström mötet, och Heikki Peltola valdes till årsmötesordförande. Gun-Britt Westerlund tolkade. Att gå igenom alla punkter på föredragningslistan har de senaste åren tagit ungefär en timme, och det gjorde det den här gången också. Sådant som hör årsmötet till diskuterades i kamratlig anda, och Ulla informerade oss att föreningen varit verksam i 95 år, vilket kommer att uppmärksammas i sommar. Styrelsen fortsätter sitt arbete i stora drag som tidigare med Sirkka som ordförande, Ole Sandström som viceordförande, och Ulla Peltola som sekreterare och kassör. Alf Bjong är styrelsemedlem och ny styrelsemedlem är Anna-Maria Slotte. Ann-Louise Granbacka och Helen Hänninen valdes till suppleanter.

Föreningens aktiviteter under sommaren

Sommartid betyder aktivitet på Solsand med talkoarbete och träffar, och det här fortsätter förstås. I fjol byggde talkofolket och sommararbetaren ett fint sta-

ket och i år ska tre stycken grindar tillverkas. Gula huset är öppet på onsdag kvällar under hela sommaren kl. 18-21 för alla som vill träffas och umgås på teckenspråk. I fjol hade föreningen en del program under Jakobsdagarna, ex höll Birgitta Wallvik en föreläsning på Jakobstads Museum om boken: "Från Dövstumbacken till Solsand – teckenspråkig kultur i Jakobstadsnejden", som var rätt välbesökt av både hörande och döva. Exakt vad föreningen ska hitta på i år som program under Jakobsdagarna är ännu öppet, men något blir det.

Kom till Jakobstad 7-8 juli!

Den 7-8 juli finns det många orsaker för teckenspråkiga att samlas i Jakobstad! DHBS rf ordnar sin traditionella familjeträff på Solsand 7.7 och Finlandssvenska Teckenspråkiga rf besöker också Solsand under helgen, och ordnar med resan för sina medlemmar. Den 8.7 firar Jakobstads Nejdens Döva rf sin 95-åriga verksamhet i samband med en teckenspråkig mässa och efterföljande lunch på Rosenlunds prästgård (Trädgårdsgatan 6 A-C, 68600 Jakobstad). Platsen är väl vald med tanke på att det var här som Anna Heikel började undervisa döva år 1861!

Söndagen 8.7 kl. 11.00 håller dövpräst Maria Lindberg en teckenspråkig mässa. Efter det äter vi

alla en god lund i Heikelsalen. Lunchen kostar 16 €/person och betalas på plats, men förhandsanmälan behövs. VIKTIGT! Anmäl senast 4.7 om ni vill äta kött eller fisk och eventuella specialdieter till Ulla Peltola: ullapeltola48@gmail.com eller 050-5251255. Efter lunchen blir det program. Birgitta Wallvik kommer att berätta om föreningens historia och Finlandssvenska Teckenspråkiga rf kommer också att bidra med något. Till sist dricker vi kaffe. Eventuella uppaktningar till FI7740550011551286.

Magdalena och Maja på Finlandssvenska Teckenspråkiga rf ger information åt de som är intresserade att resa till Jakobstad. Kolla också Teckeneko samt text tv för mera information om allt som händer 7-8 juli!

Hjärtligt välkomna till Jakobstad och fira med Jakobstads Nejdens Döva rf!

Text & foto: Anna-Maria Slotte

Församlingsvalet 2018: Hur kan jag påverka i min hemförsamling?

Vill du vara med och bestämma i din hemförsamling? Nu har du din chans! I församlingsvalet 18.11.2018 väljer vi förtroendevalda för fyra år

Vad gör en förtroendevald?

Som förtroendevald samarbetar du med de anställda i din hemförsamling. Du är med och bestämmer, påverkar, ger idéer och utvecklar församlingens verksamhet.

Som förtroendevald har du bl.a. följande uppgifter:

- att representera församlingsmedlemmarna i beslutsfattandet
- att trygga tillräckliga resurser för församlingens verksamhet
- att främja öppenhet i kyrkans beslutsfattande och kommunikation
- att besluta om nyanställningar
- att bidra med ditt kunnande till församlingen
- att skapa bilden av kyrkan utåt
- att välja lekmän till kyrkomötet
- att delta i val av biskop i det egna stiftet

Vem kan ställa upp i församlingsvalet?

Du kan ställa upp i församlingsvalet om du:

- har fyllt 18 år senast den 18 november 2018
- är medlem eller har blivit medlem i församlingen senast 17 september 2018
- själv skriftligen meddelat att du vill vara kandidat
- är känd för din kristna övertygelse.

Viktiga datum 2018

Kandidatrekryteringen avslutas 17.9
Förhandsröstning 6-10.11
Valdag söndag 18.11

Uttrycket "känd för sin kristna övertygelse" betyder att du är aktivt intresserad av kyrkans gemensamma framtid. Den kristna övertygelsen tar sig olika uttryck för olika människor.

Hur blir jag kandidat?

Du blir kandidat genom att ta kontakt med pastorskansliet och meddela ditt intresse för att bli beslutsfattare i kyrkan. Du kan om du vill gå med i en kandidatlista eller bilda en valmansförening. Valmansföreningen består av minst tio personer med rösträtt i församlingen.

Teckenspråkig information finns på:

<https://www.forsamlingsvalet.fi/information-pa-teckensprak>

Text: Maria Lindberg

källa: www.forsamlingsvalet.fi

Årsmötesdeltagare: Sirkka och Ole Sandström, Arla Hellöre, Alf och Astrid Bjong.

Familjenytt

Döpt

Noel Emil Granvik

f. 9.3.2018, döpt 29.4.2018 i Åbo
Föräldrar: Jan-Erik och Jenni Granvik

Avlidna

Risto Pentti Olavi Koivula

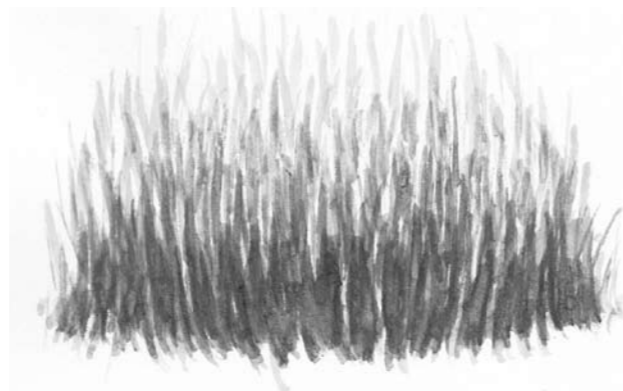
f. 19.6. 1935, Kåxholm
d. 2.5. 2018, Vasa

Vuokko Kyllikki Björkvik (f. Kiiskilä)

f. 31.5. 1945, Lestijärvi
d. 18.5. 2018, Larsmo

*Men du, o Gud, som gör vår jord
så skön i sommarns stunder,
lär mig akta främst ditt ord
och dina nådesunder.
Allt kött är hö,
var växt skall dö
och tiden allt fördriver.
Blott Herrens ord förbliver.*

Ur psalm 539: En vänlig grönskas rika dräkt, vers 3.

Kyrklig information

Händelsekalender

- 10.6 kl. 12 Teckenspråkig mässa i Ingå kyrka. Lunch tillsammans efteråt.
- 8.7 kl. 11 Teckenspråkig gudstjänst på Kyrkogångsdagen.
- 7-8.9 Kurs: Frivilliga i gudstjänsten (se skild reklam nedan).

Kurs för frivilliga i gudstjänsten

Tid: 7.9 kl 18-20.30 och lö 8.9 kl 10-15.
Plats: Kyrkans hus, Södra kajen 8, Helsingfors
Pris: Gratis, men alla betalar sin egen lunch.
Anmälning: senast 31.8 till maria.lindberg@evl.fi eller 0503427129 pga. mat och kaffe.

Preliminärt program:

Fredag:

kl 18 Samling och presentationsrunda.
kl 18.30 Föreläsning: Därför firar vi gudstjänst.
Vad de olika delarna i gudstjänsten handlar om.
Nattvarden. Därför firar vi nattvard.
kl 20.15 Kvällsandakt i Kapellet

Lördag:

kl 10 Samling och kort morgonbön
Tillbakablick till fredagen. Finns det frågor?
kl 10.35 Vi går igenom olika uppgifter i gudstjänsten:
att bära ljus och kors, teckna psalmer, böner och texter,
dela ut nattvard
kl 12 Lunch (var och en betalar själv)
kl 13 Vi delar ut uppgifter och övar inför gudstjänsten
kl 14 Gudstjänst som vi förverkligar tillsammans. Kapellet.
Kyrkkaffe
Hemfärd

Resursgruppens instagramkonto

Nu kan du få information om vad som är på kommande också via instagram. Du hittar kontot på namnet **kyrkansdovarbete**. Följ oss gärna!

Familjeläger 2019

Vi ordnar ett familjeläger på Österhankmo lägergård (ca 30 km från Vasa) 25-27.1.2019. Lägg datumet på minnet! Mera information i nästa tidning!

Glad sommar!

önskar redaktionen

Arla – döv, finlandssvensk och äldst

Arla Hellöre i Jakobstad är den äldsta finlandssvenska döva personen. Hon är en 96-årig dam som gått i Borgå dövskola, utbildat sig i Sverige och arbetat på spetsfabrik.

Arla Hellöre (född Holmström) är född i Jakobstad och har bott på Södermalmsgatan i närheten av Jakobstads vattentorn. Som åttaåring började Hellöre dövskolan i Borgå i och med att skolan tog in elever endast vartannat år. Till skolan åkte Hellöre med tåg och det tog 12 timmar att åka från Jakobstad till Borgå. På julen och somrarna fick hon åka hem till Jakobstad gratis men hemfärden till påsken fick man betala själv. Ibland besökte Hellöres mamma henne i Borgå eftersom familjen Hellöre hade släktingar i Helsingfors, vilka Arla Hellöre ibland hälsade på.

Arla bor på Edit-hemmet i Jakobstad.

Hellöre minns från sin skoltid att man på vintarna brukade skida till olika platser i Borgå samt att man var tio personer som sov i samma sovsal. Senare delades personerna upp i olika rum, vilket ledde till att det blev färre personer per rum. Teckenspråk var också förbjudet i skolan och man skulle istället läsa av läppar. Favoritämnen i skolan var för Hellöre modersmål och skrivning. Hellöre blev också konfirmerad under skoltiden i Borgå och hon var med i första gruppen från dövskolan, som blev konfirmerade i Borgå domkyrka. Konfirmanderna var nio till antalet. När Hellöre sedan blev färdig med dövskolan i Borgå flyttade hon till Sverige för att gå ett år i "fortsättningsskola". Efter "fortsättningsskolan" gick hon ett år i "husmodersskolan" för att lära sig till exempel att städa och koka. När studierna i Sverige var avslutade flyttade Hellöre tillbaka till Jakobstad, där hon jobbade på Lassfolks spetsfabrik i 30 år.

Arla gifte sig med Martin Hellöre i november år 1943. Vigseln hölls i hemmet och förrättades av dövrästen Snellman. Arla Hellöre minns att det snöade under bröllopsdagen men på marken fanns ingen snö. Det kan tilläggas att Arla har känt Martin sedan hon varit liten och hon har alltid beundrat Martins vackra teckenspråk och tecknande.

Paret Hellöre fick två söner och Arla kommer ihåg att hon ibland kunde vara avundsjuk på andra familjer där syskonen var döva eftersom syskonen kunde teckna med varandra. Hellöre minns också att hennes familj ägde ingen bil utan använde istället cykeln för att komma till sommarstugan, som fanns på Hällan i Jakobstad.

Sedan nyåret bor Arla Hellöre på Edit-hemmet i Jakobstad och innan det hann hon bo på De Gamlas Hem i 15 års tid. Hellöre känner sig lite ensam när det inte finns någon annan döv att teckna med där hon bor men personalen är snäll och trevlig.

Text & foto: Gun-Britt Westerlund

Adressförändring / Ny prenumerant

Fyll i och skicka in blanketten om du flyttar eller om du vill få Dövas församlingsblad.

Namn:

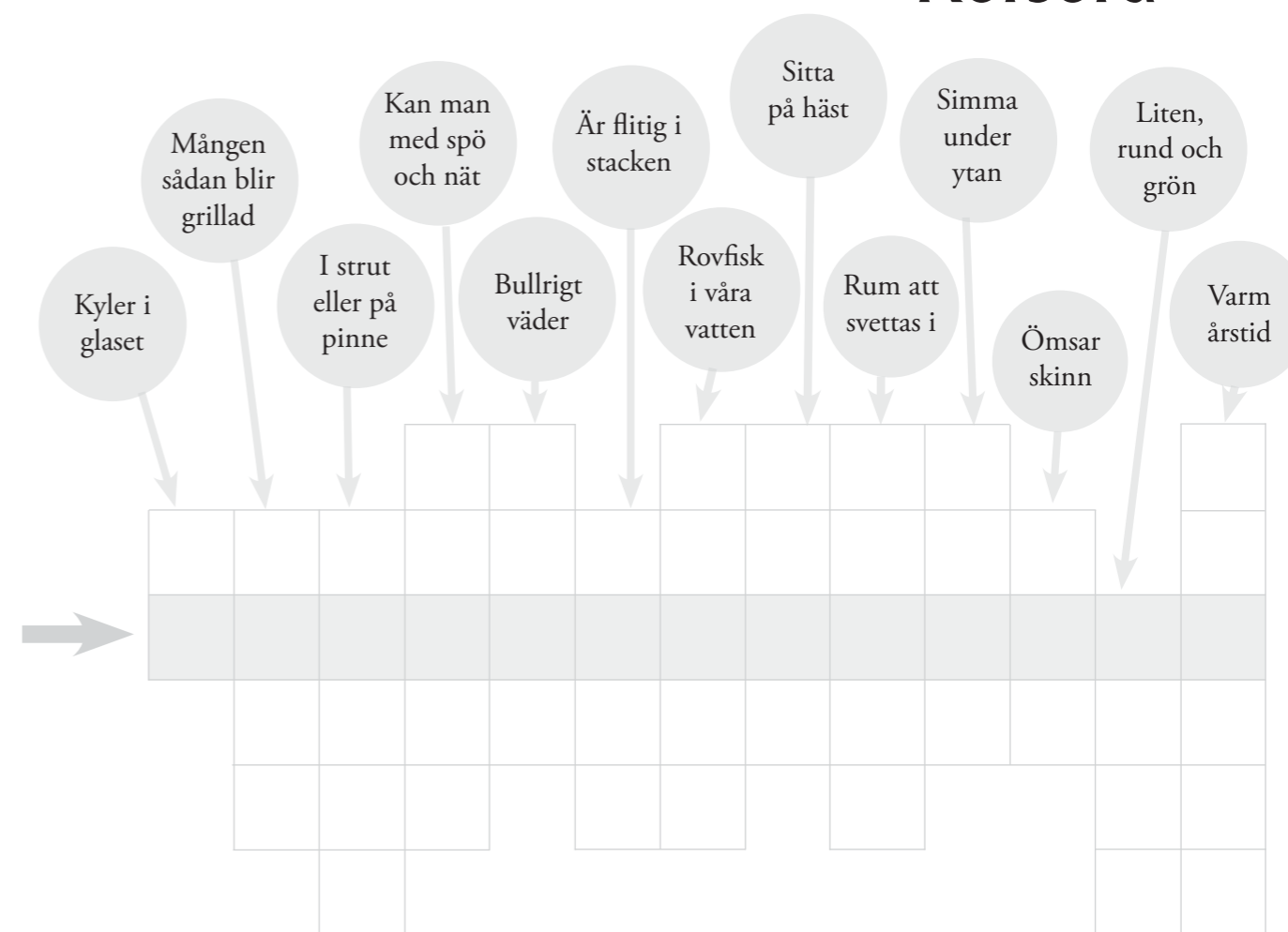
Tidigare adress:

Ny adress:

Skicka blanketten till:
KCSA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

eller meddela dina uppgifter till: maria.lindberg@evl.fi

Korsord

*Konstruerat av Hannele Rabb.
Lösning: Solskyddskräm (ts, korv, glass, fisk, aska, myra, gädda, rida, bastu, dyka, orm, ätta, sommar).*

TA KONTAKT MED DÖVPRÄSTEN

SMS

050-3427129

WhatsApp

facebook

Maria Lindberg

E-post

maria.lindberg@evl.fi

skype

maria.lindberg22

Post

KSCA / Maria Lindberg
PB 210
00130 Helsingfors

Besök

Södra kajen 8
Helsingfors